

den for eller uden for arbejdsmarkedet, end de er herhjemme.

Frank Dahlgaard (UP):

Vil statsministeren bekræfte, at arbejdsløshedsprocenten i i Spanien i dag, som han omtalte, er 15 pct., ikke 5, men 15? De 5 pct., det er jo Danmark.

Den sidste del af spørgsmålet har vi ikke været inde på: om det sociale, hvor statsministeren jo nævner i sin SAMAK-redegørelse til de nordiske kolleger, at de sociale forhold kan vi også sikre ved at være med i ØMU'en.

Dér vil jeg henvise til noget, som jeg er sikker på at statsministeren har kendskab til, nemlig LO's nyhedsbrev, helt konkret fra 23. september sidste år, hvor man har en analyse, der viser udviklingen fra midten af 1970'erne og frem til i dag med hensyn til, om det indkomstmæssigt er gået mod en mere ligelig udvikling eller en mere skæv udvikling. Og LO's konklusion er, at Danmark er det eneste land, som har kørt mod en mere socialt lige fordeling af goderne, mens man i de andre lande, herunder Tyskland, er kørt den anden vej.

Hvorfor i alverden skal vi på den baggrund, – og statsministeren må kende det her – indskibe os i et fællesskab, hvor det kører mod en mere socialt ulige fordeling?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Lad mig afrunde med at sige til hr. Frank Dahlgaard, at det, der står i det nordiske samarbejde, er faktisk meget klogt. Der står, at kun ved at deltage i et forpligtende samarbejde kraftfuldt på tværs af grænserne kan vi være med til at sikre en økonomisk politik, som tager hensyn til sociale og politiske mål. Det er klogt, og det er rigtigt.

Den økonomiske politik, vi er i færd med at udforme i disse år inden for Europa, er jo ikke en politik, der alene tager hensyn til markedskræfterne. Det er jo en politik, der sætter sig nogle klare politiske mål som at fremme beskæftigelsen mest muligt og derigennem også fremme hvert lands værdi, de særegne træk, vi har, og de forskelle, vi har – sociale mål.

Når vi tager det andet afsnit, hvor hr. Frank Dahlgaard henviser til, at medlemslandene i ØMU-området tegner til at blive den eneste region i verden, hvor man kombinerer en fælles valuta med en indsats for beskæftigelse og mil-

jø, er det jo fuldstændig rigtigt. Der er jo ikke noget andet fælles valutaområde i verden, hvor man forpligter sig så meget til at tage beskæftigelseshensyn i fællesskab og miljøhensyn i fællesskab, hverken i USA, i Japan, i Asien eller i noget som helst andet område.

Vi har sagt, at vi altså ikke overlader det hele til de rå markedskræfter. De er der også, men vi lægger nogle rammer, hvor vi tager nogle hensyn til beskæftigelsen og til miljøspørgsmål, og det synes jeg da er rigtige mål, vi kan tilslutte os.

For min part vil jeg runde min svarrunde af med den konstatering.

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen jeg er nødt til så at knytte nogle kommentarer dertil, når statsministeren siger, at inden for det europæiske område og i ØMU'en kan vi forfølge nogle sociale og politiske mål.

Jamen hvad er det for mål? Det er mål, som man i Fællesskabet kan blive enig om, og det er ikke nødvendigvis de samme, som vi her i det danske samfund ønsker. Derfor er det ubegribeligt, at specielt den socialdemokratiske statsminister kan gå så voldsomt ind for det, når det tydeligt fremgår af LO's beregninger, at vi har kørt mod et mere ligeligt samfund de sidste 20 år, altså også under konservativt styre, mens man i Europa har kørt den anden vej.

Når statsministeren hævder, at beskæftigelsen er højt på tapetet i Det Europæiske Fællesskab og inden for ØMU'en, ja, så må man bare se på arbejdsløshedstallene. De er dobbelt så høje i Euroland, som de er i Danmark, og derfor er der altså nogle store ubesvarede spørgsmål, der hænger i luften. Når vi, det danske folkestyre, selv har lavet denne succes, hvorfor skal vi så afskrive os nogle muligheder og lægge nogle vigtige beslutninger væk fra Danmark? Det er ubegribeligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 953

5) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvad er den danske regerings holdning til Europa-Kommissionens forslag om ny EU-offentlighedslov?«